

betaling er til lovens § 16 knyttet følgende bemærkninger, jfr. betænkningen, side 49:

„Udvalget har ikke fremsat forslag til ændringer i denne paragraf, men finder dog anledning til at bemærke, at det formentlig ville være bedre stemmende med almindelig lovtæknik, om bestemmelserne vedrørende gebyrer blev indarbejdet i gældende afgiftslove. Gebyret for indsættelses- og udsættelsesforretninger er 4 kr. uanset værdien, jfr. § 2 i lov nr. 24 af 13. februar 1929, sammenholdt med § 55 i sportelreglementet af 22. marts 1814, og der kunne måske være grund til at fastsætte gebyret i afbetalingsager i overensstemmelse hermed, eventuelt dog således, at størrelsen af gebyret gradueres efter værdien.“

Ved bestemmelsen i *stk. 1, nr. 2*, er disse afgiftsbestemmelser indarbejdet i forslaget, jfr. § 69, *stk. 2, nr. 15*. Der er dog næppe anledning til at kræve værdiafgift af fogedforretninger i henhold til afbetalingsloven. Man har herved taget i betragtning, at det ligesom ved indsættelses- og udsættelsesforretninger i øvrigt vil kunne være vanskeligt at fastsætte værdien af den ting, forretningen gælder.

Det har været overvejet, om man skulle opretholde ordningen, hvorefter der skulle svares en mindre afgift for tilsigelser i henhold til afbetalingsloven, og derefter yderligere afgift, såfremt sælgeren under mødet på fogedkontoret begærede den solgte ting taget tilbage. Da det allerede efter den nugældende ordning giver anledning til praktiske vanskeligheder, når der i visse tilfælde skal betales en yderligere afgift under selve forretningen, er det fundet mest praktisk, at indsættelsesforretninger i henhold til afbetalingsloven i afgiftsmæssig henseende behandles efter samme regler som andre indsættelsesforretninger.

En fast afgift på 30 kr. betyder ganske vist en ret kraftig forøgelse af de gældende afgifter. Efter lov om køb på afbetaling af 11. juni 1954 er lovens regler imidlertid ikke som i loven af 1917 begrænset til køb, hvor afbetalingsprisen ikke overstiger 3.000 kr., jfr. herved betænkning om køb på afbetaling, 1950, side 30-31. Loven omfatter således køb af fjernsyn, motorkøretøjer, maskiner og andre genstande af betydelig værdi, og den har således i væsentlig grad mistet sin karakter af beskyttelseslov for mindrebemidlede købere. Forhøjelsen skulle derfor ikke virke urimelig.

Der henvises i øvrigt til bemærkningen til *stk. 2*.

Stk. 1, nr. 3. For arrest på person, der nu kun sker meget sjældent, svares efter sportelreglementets § 46 en afgift på 20 kr. Afgiften foreslås i lighed med afgiften for de andre i paragraffen omhandlede forretninger forhøjet til 30 kr. Sker der tillige arrest

på gods, må der som efter gældende ret tillige svares værdiafgift efter § 20, *stk. 1*.

Stk. 1, nr. 4. Uanset at forbudsforretninger er nævnt i sportelreglementets § 45, henføres de efter praksis altid under sportelreglementets § 53, hvorefter afgiften udgør 18 kr. Også denne afgift foreslås forhøjet til 30 kr.

Stk. 2. Når reglerne i § 16, *stk. 4*, er anvendelige på de i denne paragraf omhandlede forretninger, skal der kun svares én afgift, hvor begæringen retter sig mod samlevende ægtefæller.

For fogedforretninger i henhold til afbetalingsloven svares alene de i lovens § 16 fastsatte afgifter og således aldrig kontinuationsafgift, jfr. Lands-tingstidende 1916-17, tillæg B, sp. 1432, tillæg A, sp. 1320, og skattedepartementets skrivelse nr. 5 af 8. januar 1937. Man mener ikke, at der på dette punkt skal gælde en særlig regel for de pågældende forretninger, hvorfor man foreslår den almindelige regel i § 19 om ny afgift, når rekvirenten mere end 3 måneder efter, at afgiftspligt (senest) er indtrådt, fremsætter ny begæring vedrørende kravet, gjort anvendelig på disse forretninger som også for alle andre i nærværende paragraf omhandlede forretninger.

Til § 18.

Bestemmelsen fastsætter tidspunktet for afgiftspligtens indtræden for samtlige fogedforretninger og foreskriver i overensstemmelse med den almindelige regel i forslaget § 61, at afgiftspligten indtræder, når der over for fogeden fremsættes begæring vedrørende kravet. For så vidt angår tidspunktet for forfaldstidens indtræden m. v. finder den almindelige regel herom i § 62 anvendelse.

Reglerne i sportelreglementets § 53 går ud på, at gebyret som hovedregel skal betales af rekvirenten, når begæringen fremsættes, altså forinden forretningen berammes, og at det som hovedregel ikke tilbagebetales, selv om begæringen siden frafalder eller fogeden nægter forretningen fremmet. En undtagelse er dog gjort ved § 4 i lov nr. 24 af 13. februar 1929, se betænkning 377 side 35 spalte 2.

Denne ordning har virket tilfredsstillende og foreslås opretholdt for eksekution og arrest på gods og ligeledes for de i § 17 omhandlede forretninger. I tilfælde, hvor der fremsættes begæring til fogeden om at få et tvangsfuldbyrdsgrundlag autoriseret til udlæg ved sognefogeden, jfr. retsplejelovens §§ 480, *stk. 1*, og 516, *stk. 1*, vil afgiftspligten indtræde, når begæringen fremsættes til fogeden.

Ordningen foreslås endvidere udvidet til at omfatte samtlige udpantningsforretninger, idet de gældende regler om udpantningsafgiften på flere punk-